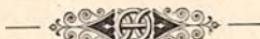

Вика, кръщи . . . и най-послѣ така силно, че се събуди . . .

Огледа се Боянъ и се видѣ въ тѣхната стая, която била много освѣтлена отъ слънчевитѣ лжчи.

Скочи бѣрзо отъ кревата си, погледна прѣзъ прозореца и видѣ хубавитѣ цвѣтя въ тѣхната градина. Сномни си тогава, че прѣди малко е сънувалъ една отъ приказкитѣ на баба си.

Слѣдъ този сънъ Боянъ се зарече никога вече да не слуша страшнитѣ приказки на баба си.

Островъ Халки.

(Пътни бѣлѣжки)

Параходчето бѣ прѣпълнено съ пътници. Всички стоятъ на кувертата (горната часть на паракода) и се любуватъ на хубавата природа. По тѣхните лица се вижда веселостъ и безгрижие и ти се струва, че тѣ сѫ най щастливитѣ на земята.

Но можели да бѫде другояче? . . . Всѣки бѣ плененъ и унесенъ отъ природната дарба, що така богато е надарила тѣзи мѣста! . . Едни се очудватъ на тихото море, други — на островитѣ, които живописно сѫ кацнали въ морскитѣ води.

Каква гледка, Боже мой, каква хубостъ! . . Ненаситно гледашъ двата острова, какъ се издигатъ, като два близнака. Срѣщу Принципо гордо се хубавѣе *островъ Халки*. И двата острова